

Exercici 1

(2 punts)

Opció A.

L'estudiant haurà de fer una interpretació personal de la imatge 1.

Aquesta obra forma part de la sèrie "Los caprichos", conjunt que evoca una gran crítica social de l'època, i pretén tenir un valor moralitzador i de millora social. Es tracta com indica el peu d'imatge d'un aiguafort, es a dir una reproducció seriada que tenia la intenció d'esser difosa i que, com a mitja de difusió i com a recurs gràfic, es pot relacionar amb els còmics contemporanis. El títol "Mucho hay que chupar" dona algunes pistes interpretatives, com la suposició que les bruixes obtenien energia xupant nadons com ens indica el cistell del primer terme. No obstant no es demana al/la estudiant que coneguin les dites o creences populars de l'època de Goya, tan sols que demostrin una capacitat per entendre la imatge i descriure la sordidesa de l'ambient, el caràcter dramàtic-irònic, rocambolesc i irreal.

Així mateix, la personalitat de Francisco Goya y Lucientes també pot ser font de comentaris i suggeriments per a la interpretació de l'estampa. Per tant qualsevol referència a l'obra de Goya, la seva època i la seva figura es valoraran positivament.

L'obra, a part de les interpretacions pròpies de la història de l'art, és molt suggerent i permet desplegar diferents temes tant d'índole fantàstica, com la monstruositat, la bruixeria, els vampirs, etc.; o bé de caràcter social, com la pobresa, la vellesa, la ignorància, etc.

Insistim què es demana una interpretació personal, en aquest sentit es valorarà la capacitat interpretativa i argumental.

S'acceptaran també, altres plantejaments si són coherents i estan ben argumentats.

Es valorarà especialment l'ús de la terminologia adequada.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions que reflecteixin la capacitat de "lectura" visual.

Opció B.

L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica i lumínica de la imatge 2.

Els colors d'aquesta imatge són de la gama freda i amb tonalitats molt similars, tan és així, que en un primer moment podria semblar una pintura monocroma. Els colors dominants són els blaus i el verds, amb alguna superfície lleugerament més càlida que tendeix cap al marró, i alguna lleugera indicació amb quasi blanc tot i que degut a l'alt grau de neutralització tonal, tots tendeixen al gris. A la imatge, degut a la fotografia o a la impressió, també s'hi pot arribar a detectar algun altre to molt tènue, si se'n fa referència, es pot valorar positivament.

Referent a la lluminositat cal destacar la llum difosa que proporciona la boira i que crea una sensació borrosa a tota la imatge sense contrast excessius Això contrasta amb l'arbre situat al primer pla del quadre, que està a contrallum i apareix més retallat a la nostra vista. Les superfícies cromàtiques no estan retallades i el transit de l'una a l'altra és per degradació i per difusió dels perfils.

Tant per l'efecte de la lluminositat tènue, com per l'aplicació dels colors, la imatge mostra una gradació cromàtica de fosc (primers termes) a clar (darrers termes) demostrant una aplicació del color per obtenir l'efecte de llunyania. Un sistema de representació de la llunyania que ja s'origina al renaixement i que Leonardo da Vinci va definir al seu Tractat de la Pintura com "l'aire gros"

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

FORMACIOMIRO.COM
PART D'UN EXAMEN OFICIAL